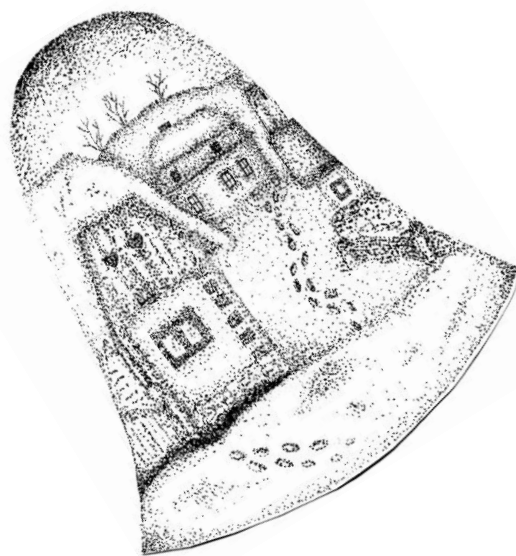

ŠKOLÁK

ZŠ T. G. Masaryka
a MŠ Dolní Bousov

Číslo 2
Ročník pátý 2011

Co? To už jsou Vánoce?

Michaela Horváthová

Co? To už jsou Vánoce?

Zase na nás po roce

přijdou kladné emoce?

Leze na mě vánoční nálada...

Co dostanu pod stromeček,
to je záhada.

Stromeček!

Musíme sehnat stromeček!

A vyzdobit si domeček.

Vánoce jsou tady

Katka Adamová

Vánoce jsou tady,

může padat sníh,

v krajích pana Lady,

v horách zasněžených.

Padá na zahrady,

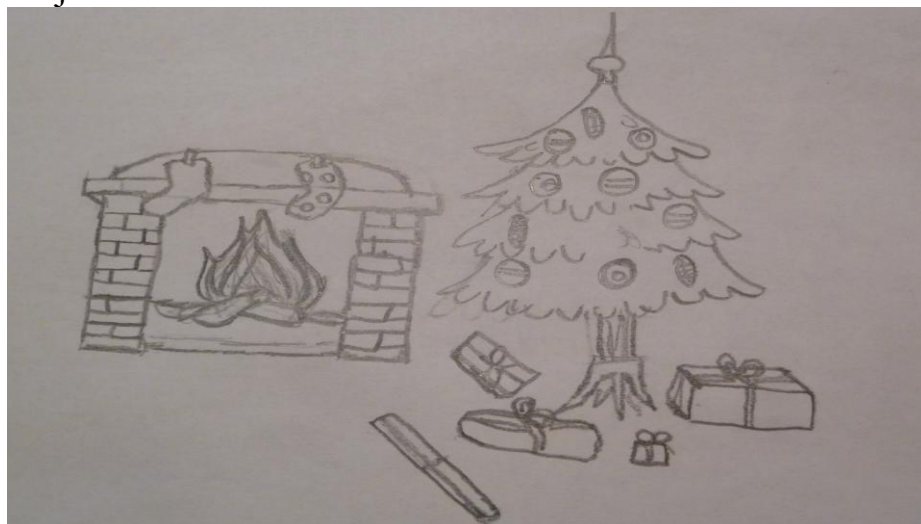
na les, nad potok.

Vánoce jsou tady,

bude nový rok.

Hurá, nový rok!

Jé, Vánoce! Po celém domě voní cukroví, z vašeho přehrávače zní koledy, svítí ta „americká“ světýlka a plápolají svíčky. Ale kde jsou všichni lidé? Místo toho, aby si užívali vánoční pohodu, nechali se přesvědčit stupidními reklamami a vráží do sebe s narvaným nákupním vozíkem v supermarketech! Když lidé musí mermomocí nakupovat dárky, proč nejdou raději na klasický vánoční trh? Pohoda, krásné dárky, klídek, čistý vzduch a svařák. No, není to nádhera? Po celém dni nakupování na trhu si lidé sednou doma u stolu, pustí si pohádku a popíjejí další teplý nápoj. Kdežto po celodenním nákupu v supermarketu jsou unavení, nervózní a vystresovaní. Přijedou domů, lehnou si do postele a spí. Lidé si často říkají, že Vánoce nejsou o dárcích, ale o rodinné pohodě. Tak proč se tím neřídit? Jistě, co by to bylo za Vánoce bez dárků? Ale nebylo by lepší vybírat dárky srdcem, nebo je doma vyrobit? Když si porovnáte, jaké byly vánoce dříve a jaké jsou dnes, není to trochu rozdíl? Proč lidé preferují ty „americké Vánoce“? Vždyť ty klasické bílé české Vánoce jsou tak krásné! Co k tomu dodat? Snad jen to, že už tu jen schází Santa Claus! GAZA

Milý Ježíšku!

Jestli k nám letos přijdeš, budeš mít mnoho výhod, než kdybys šel k sousedům. Takže ...

1. Sám si můžeš zaparkovat na střeše, bude tam vymetený sníh.
2. Máme nejširší komín ve městě.
3. V 7 hodin večer uhasím krb, aby ses nevyudil.
4. V 7:10 rozsvítím na naší střeše světla, abys k nám trefil.
5. Vedle krbu bude stát 45% slivovice od strýce z Moravy.
6. Na krbové římse najdeš domácí perníčky a řízky se salátem.

Můžeš u nás posedět, ale v 7:35 musíš odletět, protože si půjdeme rozbalit dárky, které nám přineseš.

Luděk Holub, 9. tř.

Chceš vidět zlaté prasátko?

Zlaté prasátko, zjevující se za odměnu o Štědrém večeru všem, kdo se nenechají zlákat pochoutkami a dodržují po celý den až do východu první hvězdy půst, patří mezi nejtajemnější vánoční bytosti. Málokomu se poštěstilo uvidět je, jak přebíhá přes zeď nebo strop světnice. Přesto je nedílnou součástí Vánoc. V některých rodinách zlatému prasátku trochu pomáhali tatínek s maminkou, když vyřezali prasečí postavičku a prosvítili ji na zeď. Prasátko se mihlo před udivenýma dětskýma očima a rychle se schovalo až do příštích Vánoc. Za prasátko občas zaskakovalo zlaté telátko, které se spouštělo po zlatém laně u kostela nebo na sebe bralo podobu zlatého ptáka, kohouta nebo beránka.

Proč se před štědrovečerní večeří objevuje zlaté prasátko, zůstává zahaleno tajemstvím. Prase však bylo v předkřesťanských dobách symbolem slunce a o zimním slunovratu, na který připadají křesťanské Vánoce, se sluneční kotouč ujímá vlády a noci se pomalu zkracují.

Protože půst o Štědrém dni se dříve nebral na lehkou váhu, pomáhaly prasátku hlídat děti i méně laskavé vánoční bytosti. Dohlížel na ně „svatý šprech“, který by prý nezaváhal nezbedovi provrtat břicho, aby se přesvědčil na vlastní oči, že je skutečně prázdné.

Víte, proč si věšíme na stromeček zvonečky?

Skleněné zvonky jsou oblíbenou ozdobou vánočních stromků. Tiše se houpají ve světle svíček a lákají pohledy dětí a dospělých. Málokdo si však dnes uvědomuje, že vánoční zvonečky jsou připomínkou věcí nadpřirozených. V noci ze Štědrého dne se podle pověsti každý rok rozeznějí zvony všech propadlých kostelů a kaplí, otevrou se hroby a mrtví se na hodinu probudí k životu; hory se rozestoupí a umožní spravedlivému, který na sněhu našel „modrou květinu,“ sestoupil k branám podsvětí, kde leží poklady v kupách na jiných pokladech a odkud si každý smí vzít, co chce a kolik chce. V podzemní říši není času a jedna minuta tu trvá jako osmdesát let smrtelného života. Odvážlivec, jehož kroky vedla o Svaté noci jen touha po bohatství a moci, po návratu zestárne a zešediví. Jeho stáří však nebude pozehané, neboť potomci na něj zapomněli a jeho současníci jsou již dávno mrtví. Klid najde nešťastník jen v kostele, kde se o první ranní mši rozpadne v prach. Drobné vánoční zvonečky mají ochránit naše srdce před lakotou a jejich klidná krása nám má připomenout, že existuje cennější bohatství, než zlato a drahé kamení - nesmrtelná lidská duše, láska a soucit.

vybrala Áňa

Vyzkoušejte staročeské vánoční recepty

Hubník

V Podkrkonoší nesměl nikdy chybět na vánočním stole hubník, který chutnal výborně teplý i za studena.

Na přípravu je potřeba: 6 rohlíků, asi 6 dkg sušených hub, 6 dkg trhaných krupky, špetka soli a pepře, 2 vejce, česnek, cibule, sádlo, asi 1/4 litru mléka

Houby se uvařily do měkka a nakrájely na malé kousky. Pečivo se pokrájelo na kostičky a zalilo mlékem. Rozmočené se pak rozmíchalo na kaši, do níž se přidaly vařené sekané krupky, houby, sůl, koření, zpěněná cibulka a vejce a vše se opatrně rozmíchalo. Hmota se omastila sádlem a vtila na dobře vymaštěný, horký pekáč. Pečl se tak dlouho, dokud se na něm neobjevila zlatá, křupavá kůrčička.

Škvarkové cukroví

Na přípravu je potřeba: 25dkg mletých škvarků, 15dkg cukru, dvě lžičce kakaa, jedno vejce, lžička skořice, tlučený hřebíček, citronová kůra

Hotové těsto se dalo odležet do chladu a ztuhlé se vlačovalo do tukem vymazaných formiček. Peklo se v předehřáté troubě do růžova a ještě teplé se obalilo v cukru. Přípravovalo se už začátkem prosince, protože se nechávalo alespoň tři týdny v suchu a chladu odležet, aby změklo a zvláčnělo

Kapr namodro

Stejným způsobem se může upravit i pstruh, štika, nebo úhoř.

Ryba se nejdříve zbavila šupin a nakrájela na kusy, které se urovnaly do pekáče kůží dolů a polily se vařícím jablečným osoleným octem, aby kůže zmodrala. Den předem se musí připravit rosol. V osolené vodě se uvaří telecí a vepřové nožičky s vepřovou kůží do měkka. Druhý den se z polévky sebrala mastnota, procedí se, přidáme do ní ocet z kapra, sůl, na plátky nakrájenou mrkev, kořenovou petržel a celer, zrnka pepře podle chuti, čtyři zrnka nového koření, malý bobkový list, proutek tymiánu a vše nechte povařit. Potom se ryba vložila do marinády namodralou stranou dolů a uvaří se do měkka (20-25 minut). Ryba se nechala v odvaru vychladnout, opatrně se přendá do pekáče. Odvar se procedil, zamíchaly se do něj kousky želatiny, dva rozšlehané bílky a za stálého šlehání se přivedl do varu. Potom se rychle postavil na nahřátou plotýnku. Po 1/4 hodiny se rosol přecedil a nalil na rybu, aby v něm byla celá ponořená. Když rosol ztuhl, nakrájely se porce a na talíři se ozdobily citronem, zeleninou a zelenou petrželkou.

Ochutnat doporučuje Áňa.

Adventní věnec

Adventní věnec slouží k symbolickému odpočítávání čtyř týdnů adventu. Obvykle má podobu věnce z jehličnatých větví ozdobeného čtyřmi svíčkami. Každou adventní neděli se zapaluje další svíčka. Svíček může být ale i více, v závislosti na zvyklostech a trendech. Svíce mohou být různě vysoké, různých barev, symetricky, nebo asymetricky rozmístěné. Zdobené věnce bez svíček, které jsou také nazývány adventní věnce, jsou používány k ozdobení vchodových dveří. Klasické adventní věnce byly zavěšované na stuhách, později je nahradily věnce, které se kladou přímo na svátečně upravený stůl.

Věnce ze zelených rostlin, stejně jako svíčky, byly zřejmě symbolicky používány v Evropě už před příchodem křesťanství. Podle některých teorií byl v předkřesťanské době symbolicky (zelené rostliny a svíčky symbolizují život v protikladu k okolní studené zimě) využíván i věnec v té podobě, kterou má dnes věnec adventní, a křesťanstvím byl přímo převzat asi v šestnáctém století. Podle jiných teorií byla tradice adventního věnce založena až ve století devatenáctém v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Hinrichem Wichernem. Ten založil školu pro chudé děti, které se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce. V roce 1839 proto vyrobil ze starého dřevěného kola věnec, na který umístil 19 malých červených svíček a 4 bílé svíce. Každý den se zapalovala další svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená. Zvyk se rozšířil nejdříve do německých protestantských sborů. Ve dvacátých letech dvacátého století se už uchytil i v německých katolických sborech. Dnes se již objevuje i v rodinách pravoslavného vyznání.

Vyrobte si adventní věnec

Postup:

Nejdříve si větvičky (smrku, borovice, jedle, tisu nebo například jalovce) nastříháme na menší větvičky.

Nakonec věnec ozdobíme. Já mám raději přírodní ozdoby (skořici, badyán, hřebíček, močyňi, sušené ovoce...), ale pokud se to nepřežene, můžeme věnec ozdobit i kupovanými ozdobami.

Poté vážeme chvojí pomocí drátku na slaměný nebo polystyrénový věnec. Chvojí omotáme vždy na konci větvičky a pořádně utáhneme. A aby nebyl drátek vidět, dáme přes něj další větvičky. Tak pokračujeme pořád dokola, dokud není celý věnec zelený. Nesmíme však zapomenout, že věnec přijde na stůl, a proto musíme dávat chvojí i na bok věnečku.

A nezapomeňte na svíčky! ☺

Vánoční přání

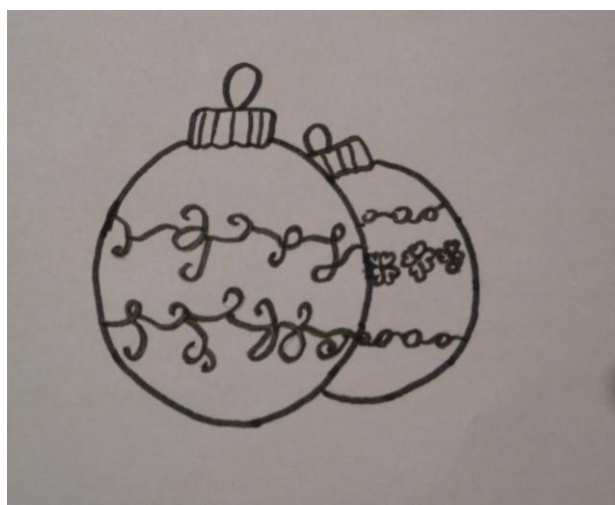
Vánoce jsou za dveřmi a děti píší Ježíškovi, co si přejí. Někdo očekává drahé dárky jako je nový mobil, notebook či jiné vymoženosti dnešní moderní elektroniky. Jiní si přejí dostat domácí zvířátka nebo dokonce koně či poníka. Kluci chtějí autíčka a zbraně, holky zase panenky, plyšáčky, malování, korálky . . . Ti starší si přejí, aby jim rodiče něco zaplatili. Třeba kurz, zájezd, nějakou akci nebo něco podobného. Rodiče by nejvíc chtěli, aby byly děti zdravé a hodné. Určitě je také potěší různé doplňky: maminku náušnice, náramek či řetízek a tatínka baterka, pánská voňavka, nebo třeba náradí. Babičku určitě potěší váš vlastní výrobek či nějaká dekorace . . .

Nás zajímalo, po čem touží děti z naší školy. Zeptala jsem se jich tedy, co by si přály k letošním Vánocům. Tady jsou jejich odpovědi:

Viktorka Havryjuková, 1.tř. - mikrofon
Izabela Demelová, 1.tř. - domeček pro morčátka
Ondra Pilař, 1.tř. – „hnusáky“
Kuba Kraus, 2.A - hru Lovec duchů
Ríša Sladký, 2.B - hodinky, plazmovou zbraň
Verunka Grusová, 2.B - koně
Deniska Řezáčová, 3.tř. - plyšového koně
Tomáš Kodrik, 3.tř. - plyšového Scooby-Dooa

Lád'a Zítka, 4.A - 2500 Kč, abych si mohl od kamarádky koupit PSP (herní konzoli)
Maruška Burešová, 4.A - bicí
Michal Žapka, 4.B - knížku
Adéla Bernardová, 4.B - počítač
Jára Brabenec, 5.tř.- vzduchovou pistoli
Gábina Víchová, 7.tř.- žehličku na vlasy
Katka Nováková, 8.tř.- hada, červenou užovku nebo albína...
Gabča Závorková, 9.tř.- chtěla bych světový mír ☺
A co si přeje p. uč. Mendlíková?
Klid, pohodu a štěstí. ☺
Terka☺

Andělé /Kateřina Adamová, 8. tř./

Byla noc a já brečela kvůli klukům, co se zabili. Brečela jsem a křičela. Proč zrovna oni? Proč mi je život vzal a odnesl do neznáma? V tu chvíli jsem zahlédla jasné bílé světlo. Až z něj oči bolely. A najednou jsem před sebou uviděla kluky a slyšela, jak mi říkají, abych nebrečela, že jsou tu pořád se mnou a mají mě pořád rádi. Prý mě hlídají zeshora, aby se mi něco nestalo. I když je nevidím, jsou tu se mnou. Se slzami v očích jsem je objala a přála si, aby už mě neopustili a zůstali se mnou. A najednou světlo sláblo a já jsem zaslechla tenounké hlásky, jak říkají: „Jsme tu pořád s tebou. Máme tě rádi.“ Světlo přestalo svítit úplně. A já jsem se sesunula k zemi a brečela jsem a brečela. V tu chvíli jsem se probudila a přála jsem si, aby ten sen byl realita a já je znovu mohla vidět a obejmout je. Uplakaná jsem se rozhlédla kolem sebe a spatřila jsem je. A věřila jsem, že jsou u mě a hlídají mě.

Nepotřebuji žádného jiného strážného anděla. Dva mám v nebi a oni mě hlídají. V životě na ně nezapomenu.

LÁSKA

„Největším štěstím člověka je vědomí, že nás někdo miluje proto, jací jsme, nebo spíše přesto, jací jsme.“
Romain Rolland

Představa, že nás někdo miluje přesto, jací jsme, nemusí znamenat, že ví, kdo jsme. Láska podle mě znamená, že si lidé rozumí, pociťují k sobě jakýsi cit, shodují se a celý život se poznávají. Ale člověk nikdy neví, co se v druhém ukrývá, a proto láska často končí rozchodem či rozvodem.

Co je to láska? Pocit, pojem, radost či smutek? Nikdy jsem neslyšela o někom, kdo by toto mohl definovat. Neexistuje žádná příručka či návod k použití. Přestože mi je jen čtrnáct let, s láskou jsem se již setkala a pokaždé jsem narazila na kus velkého ledovce. Láska či známost, vždy to dopadlo stejně.

Miluju pohled na šťastně zamilované páry, které si den co den sedají na stejnou lavičku už po mnoho let. Sedí, povídají si a mile se na sebe usmívají. Znam spoustu dívek, které velice rády sledují ty milostné seriály typu „Upíří deníky“. Nevím, jak je to možné, ale spousta z nás prožívá v těchto seriálech to, co nám ve skutečném životě chybí. Lásku, romantiku, hrdinství a představují si muže svých snů.

Nevím, jak lásku cítí muži, ale mnoho dívek si myslí, že klukům jede opravdu jen o sex. Ano, jsou takové případy, kdy si kluk vyhlédne dívku, jdou do kina, na večeri a pak s ní chce strávit noc. Ale co když to tak holky nechtějí? Co když chtějí kluka, který je bude milovat od začátku až do konce?

Gabriela Závorková, 9. tř.

DEN SNŮ /KATEŘINA NOVÁKOVÁ, 8. TŘ./

Ráno jsem se probudila a rozhlédla se kolem sebe. Vůbec jsem nevěděla, kde jsem byla. Byla jsem tam poprvé, ale mnoho věcí jsem znala. Prošla jsem se po okolí a našla klidné modré moře. Kde se tam vzalo? Nebo spíš, kde jsem se tam vzala já? Zmateně jsem pokračovala směrem ke skále. Nikdy bych nelezla sama, bez jištění, ale tam mi to nevadilo. Nebála jsem se, že spadnu. Lezla jsem hodně rychle a ani jsem nebyla unavená. Za chvíli jsem stála na vrcholu a rozhlížela se kolem sebe. Nemohla jsem tomu uvěřit. Stála jsem na vrcholu, štípala jsem se do ruky a znovu jsem se rozhlédla kolem sebe. Beze změny. Jak jsem se sem dostala? Stála jsem uprostřed nádherného, ale opuštěného ostrova. Nebyl tam nikdo jiný než já. Slezla jsem dolů a šla se projít. Našla jsem průzračné jezírko se sladkou vodou, palmy, ale žádnou loď nebo něco jiného, čím bych se sem dostala.

Za chvíli jsem hodila starosti za hlavu a začala si užívat. Pozorovala jsem krotké modré motýly o velikosti mé dlaně, povozila jsem se na obrovské želvě, zaplavala si v průzračné vodě s krásným delfínem a skákala z útesu do hlubokého moře.

Doufala jsem, že ten den nikdy neskončí. Jenže po chvíli se začalo stmívat. Řekla jsem si, že si ještě jednou skočím a potom si půjdu lehnout.

Rozeběhla jsem se, skočila, padala, padala... a vtom jsem se probudila.

ZAČÍT . . . /SÁRA BARTALSKÁ, 9. TŘ./

„Ahoj cukroušku. Jakpak se máme? A jaký máš malinký prstíčky. Ty jsi tak sladkej.“ Takhle na mě mluví od rána do večera, myslím, že se z toho brzy zblázním. Myslí si snad, že jsem z jiné planety, nebo co? Jsem úplně normální tvor jako každý jiný. Akorát mi je pouhý rok. Jmenuji se Matýsek. Moje máma se jmenuje Šárka a táta Petr. Táta se jmenuje Petr po svém tátovi a ten zase po svém, ale to je jedno. O tátovi toho moc říci nemohu, protože on je tichý. Kdykoliv chce vyjádřit svůj názor, máma ho odbude. Máma. Máma si neustále zve domů své šílené kamarádky, které nevydrží být chvíli ticho. Pořád jen kdákají. Jako naše tupé slepice na dvorku. Baví se buď o tom, že Jana a Marek se rozcházejí a on je konečně volný, nebo o tom, že jedna z nich přibrala dvě kila a teď se nedostane na nějakou tu „miss“, nebo jak tomu říkají. Prý je to soutěž krásy, (možná spásy – myslím si), talentu, no jestli neříkaly něco o kvartetu a to už vůbec nevím, co to je. Každopádně tyhle „ženský“ až někde otevřou pusy, zvláště na té jejich „miss“ udělají nejlépe, když ji co nejrychleji zavřou. Vždyť je to pořád dokola jedno a to samý a ještě do toho motají takové hlouposti. Ty jejich problémy by se možná daly i vystát, ale to jenom proto, že je tu něco horšího. A to je to jejich šíšlení, mlaskání a všelicos podobného. Chci už být dospělý, dělat si co chci a poslouchat si koho chci. Nebudu muset poslouchat, jestli má Richard Gere hezčí zadek než Tom Cruise, nebo že ta ukvílená, arogantní Helča Zet'ová, kterou jsem „tůdle“ viděl v televizi, má koncert. Ježíši, na její koncert bych nešel ani za zlatej dudlík....

To bylo mé dětství. A jak na tom jsem teď?

Mám vedle sebe ukecanou ženskou, která se neobejde bez svých nejlepších kamarádek, které mají neustále nové a nové problémy. Chodím na Helenu Vondráčkovou a vařím, uklízím a peru. Chtěl jsem dokonce přejít na „druhý břeh“, jenže Silvie mi nedávno oznámila, že je v pátém měsíci . . .

Tady vidíte, že osud se prostě nevyberete. Ale změnit či poupravit se dá. Matesovi se to sice nepovedlo, ale proč? Protože je potřeba jen jedno: ZAČÍT!

Vánoce u koní

Konečně je tu Štědrý den! Ráno se probudíme, ustrojíme se a jedeme ke koním. Každému vezeme malý dárek: mrkve, jablka, tvrdé rohlíky a housky a všichni dostanou dobroty do kýble. Poté začínáme den jako každý jiný. Odvedeme koně na pastvu a začneme pracovat na boxech. Štědrý den pro nás neznamená žádnou změnu, protože se o ně musíme postarat jako každý jiný den. Vykydáme boxy, podesteleme, připravíme seno, vodu a krmení. Snažíme se vše udělat co nejrychleji, abychom se mohli věnovat našim koníkům. Pokud nám přeje počasí, jedeme na vyjížďku a pokud není počasí hezké, pracujeme s nimi v boxu, v kruhovce nebo na jízdárně. Protože je v prosinci brzo tma, nemáme na sebe moc času. Ale i v boxu si jde hrát s našimi koňmi. Ve stáji máme i další zvířata, kterým se musíme věnovat. Tři kočky a jednoho psa. Každému z nich také přivezeme malý dárek. Věnujeme se nejen koním, ale stýkáme se i s jejich majiteli a vymýšlíme a plánujeme, jak zažít nějakou legraci a společně trávit čas. Máme mnoho plánů, těšíme se na krásně prožité vyjížďky jak o Vánocích, tak na Nový rok.

SaňulQa

Vánoční přání /Klára Podzimková/

Jmenuji se Juliete a je mi sedm let. Nepocházím z bohaté ani chudé rodiny. Povím vám příběh, který se stal o Vánocích.

Byl týden před Vánoci a já poslala alespoň deset dopisů Ježíškovi. Nestálo v nich nic jiného než to, že chci pejska. Každý den dokola a dokola jsem maminku otravovala s tím, jestli Ježíšek můj dopis dostal a jaké jméno pro psa vyberu. Maminka mi pořád říkala, že Ježíšek už určitě dopisy dostal a rozhoduje se, kterého mi dá.

„Hurá, jsou Vánoce,“ křičela jsem na celý dům. Od televize jsem se vůbec nehnula. Dávali Shrekoledu, Vánoce naruby, Pyšnou princeznu a mou nejoblíbenější Popelku.

Večer, když jsme s maminkou šly na každoroční procházku, užívala jsem si krásného pocitu Vánoc. Vločky mi padaly na mé blonděaté kučeravé vlasy a větřík mě hladil po tvářích. V oknech svítila světýlka a sem tam jsem zahlédla i nějaký stromeček. Přijela celá naše rodina a popřáli nám šťastné a veselé Vánoce. Rozdali jsme si dárky, ale já jsem spokojená nebyla. Nikde kolem mě se neozýval psi štěkot. „Počkat. Slyšeli jste to?“ vyhrkla jsem na ostatní. Nic neslyšeli. Šla jsem za zvukem a otevřela dveře do svého pokojíčku. Za dveřmi na mě skočilo malé štěňátko a chtělo si hrát. Začala jsem radostí výskat. Letěla jsem dolů všem ukázat mého mazlíčka. Maminka objevila na obojku nějakou obálku. Otevřela jsem ji: „Milá Juliete!

Ty jsi malá, šikovná a hodná dívenka, která si svůj vysněný dárek opravdu zasloužila. Pamatuji si: Za dveřmi někdy může být něco krásného a magického. S láskou Ježíšek.“

*Rozhovor
s paní učitelkou Nocarovou*

Paní učitelko, jakou školu jste vystudovala?

Nejdříve jsem jezdila do Litomyšle na střední pedagogickou školu, později jsem vystudovala Vysokou školu pedagogickou pro 1. stupeň ZŠ v Ústí nad Labem.

Na jakých jiných školách jste učila?

Po maturitě jsem pracovala jako vychovatelka v dětském domově, dva roky na střední zdravotnické škole. Dále v mateřské škole, v Základní škole v Dětenicích, na Základní škole v Libáni, v domě dětí a mládeže a tady v Bousově.

Chtěla jste být učitelkou už od malička? Ne, chtěla jsem být veterinářkou.

Jak dlouho učíte v Dolním Bousově? Který předmět učíte nejraději?

Tři roky a před mateřskou dovolenou čtyři roky. Mám ráda všechny předměty. Na každém se mi líbí něco jiného.

Je lepší učit na prvním nebo na druhém stupni? Proč?

Jsem raději na 1. stupni. Myslím, že na 2. stupni už se vytrácí nadšení a zájem dětí, ale ne u všech.

Máte čas na velký předvánoční úklid?

Uklízím průběžně celý rok, před Vánoci se snaží každý doma něco poklidit.

Máte napečené nějaké cukroví?

Už jsme měli perníčky. Každý rok pečeme vanilkové rohlíčky, kokosky, linecké cukroví a děláme nepečené cukroví, ale ještě jsme nezačli. Mým oblíbeným cukrovím jsou išelské dortičky, na které se moc těším.

Dodržujete vánoční zvyky? Jaké?

Zpíváme koledy, dáváme si záležet na prostření vánočního stolu, někdy pouštíme lodičky, házíme bačkorou.

Co je podle vás na Vánocích nejkrásnější?

Mám ráda, když jsme všichni pohromadě, díváme se na pohádky, chodíme na procházky a navštěvujeme se s rodinou nebo jedeme na hory.

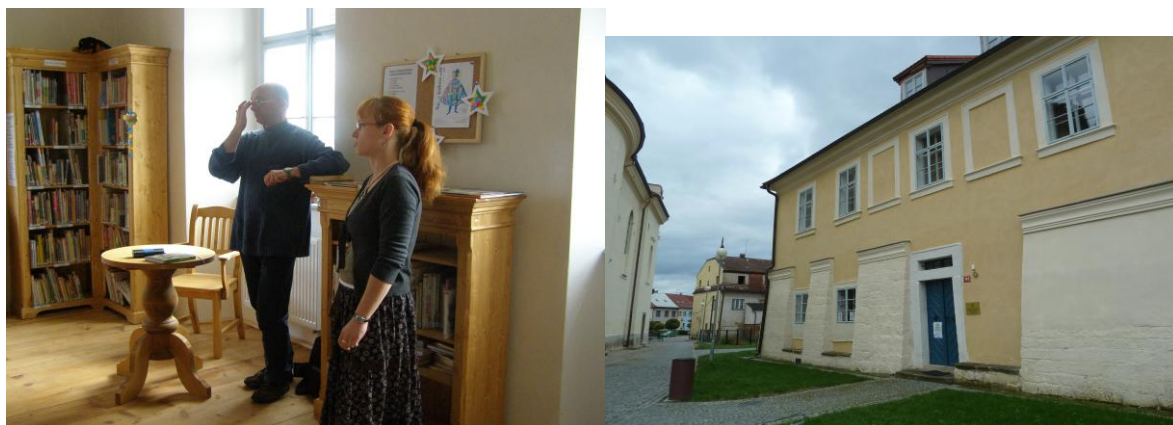
Jak dlouho po Štědrém dnu u vás stále dýchá vánoční atmosféra? Dokdy máte stromeček, výzdobu... ? Stromeček máme rádi, a tak dokud neopadá, necháme si ho. Když jsem byla malá, měli jsme výzdobu do Tří králů.

Můžeme se zeptat, jaké jsou vaše záliby? Jezdíte s rodinou např. lyžovat?

Ráda sportuji, chodím do kina, něco pěkného si přečtu, mám ráda tanec i posezení s kamarádkami u dobré kávy. Jezdíme lyžovat do Vítkovic, do Velké Úpy nebo do Vysokého nad Jizerou.

ptala se KUDRT

Zeptali jsme se . . . paní Dity Říhové, vedoucí informačního centra a knihovny

Paní Říhová, čím jste chtěla být jako malá? Kosmonautem, ale to až potom, co mi vysvětlili, že princeznou se stát nemůžu, to že jsem se narodila ve špatné rodině. ☺

Jakou školu jste vystudovala? Vysokou školu ekonomickou, obor projektování informačních systémů.

Čím byste chtěla být, kdybyste nepracovala v informačním centru? Nejlépe snad knihovnicí v Národní knihovně v Klementinu v Praze – pohádkově krásné sály plné starých, tajemných knih.

Jak jste se dostala k práci knihovnice? Náhodou. Když mi končil čas vyměřený na mateřskou dovolenou, přemýšlela jsem, co budu dělat, abych se nemusela vracet do předchozího zaměstnání v Praze. Město DB v té době vypisovalo výběrové řízení na vedoucí nové knihovny a infocentra.

Jak dlouho už pracujete v informačním centru a v knihovně? Od října 2009.

Na co se Vás lidé ptají nejčastěji? Jestli mohou jít na internet ☺

Co všechno obsahuje Vaše práce? Jak vypadá Váš pracovní den? Podávám informace a poskytuji další služby v infocentru, spravuji a informacemi plním tři různé webové stránky, vytvářím a vylepuji plakáty na akce knihovny, infocentra, nebo města DB, píšu články do Bousováku, vymýšlím besedy a jiné motivační akce pro knihovnu, sháním a domlouvám výstavy do galerie, vybírám a nakupuji nové knížky, občas zaskakuji při půjčování v knihovně a když si chci odpočinout, tak balím knížky.

Baví Vás Vaše práce? Co Vás na ní baví nejvíc? Práce mě zatím baví, vždyť ji nedělám moc dlouho a pořád objevuji něco nového.

Vaše knihovna pořádá spoustu různých akcí, například besedy, autorská čtení, divadlo a další. Kde berete nápady? Všude kolem sebe – když něco zajímavého čtu v novinách, na internetu nebo mě zaujme nějaká zajímavá akce v TV. Hned přemýšlím, jestli by něco podobného nešlo i u nás.

Co ráda děláte ve volném čase? Asi nepřekvapí, když řeknu, že si moc ráda čtu. Kromě toho mám ráda přírodu, takže mě baví jak práce na zahrádce, tak procházky lesem.

Chodíte ráda do knihovny? Jaké žánry čtete? Máte svého oblíbeného spisovatele? Už od dětství miluji knihy a knihovny. Jako dítě jsem chodila do knihovny alespoň 1x za 14 dní, později už nebylo tolik času. Nejraději čtu historické romány a tzv. fantasy knihy – na spisovateli nezáleží, záleží mi na konkrétní knize.

Jak se Vám spolupracuje se školou a s dětmi? Máte pocit, že v dnešní době děti rády a hodně čtou, nebo je to spíš naopak? Ráda vymyslím besedy pro školní děti, horší už je to pak s časem, který zabere, aby se všechny třídy na besedě vystřídaly. Na to bych potřebovala nějakou dvojnici. Bousovské děti z 1. stupně čtou hodně, na 2. stupni už asi dávají přednost jiné zábavě.

Víme o Vás, že máte dvě malé děti. Čtete jim doma? Ano, čtu jim, ale ještě daleko častěji jim čte můj muž, jejich tatínek. Pokud se neděje nic mimořádného, tak jim čteme denně.

Neměla byste nějaký návod na to, jak děti přivést ke čtení? Mám, ale to nejde použít všude. Děti často i nevědomky dělají to, co vidí u dospělých, takže když v rodině čtou rodiče, i dětem připadá samozřejmé, že si chodí pro knížky do knihovny.

Nechcete něco vzkázat žákům naší školy?
Samozřejmě. ☺ Přijďte všichni do knihovny!

Moc děkujeme za rozhovor a přejeme Vám a knihovně spoustu nadšených čtenářů. KatChiss

PROJEKT KROKUS

Nedávno proběhl na naší škole mezinárodní projekt k uctění památky především dětských obětí holocaustu s názvem KROKUS. Zase jako loni vysázeli zástupci jednotlivých tříd (vítězové soutěže) cibulky krokusů. Letos jsme je vysázeli do nové zahrady u městské knihovny. Až na jaře rozkvetou kalíšky žlutých krokusků, připomeneme si všechny židovské děti, které přišly o život během druhé světové války.

Dějepisná olympiáda

Letošní školní kolo dějepisné olympiády mělo téma

Bylo to téma velice náročné, protože vznik a vývoj platidel se v běžných hodinách dějepisu téměř neprobírá. Proto mohly děti pracovat s encyklopediemi, učebnicemi, atlasy, různými příručkami a slovníky cizích slov. Školního kola se zúčastnilo celkem 19 žáků, 6 devátáků a 12 osmáků. Ne všem se zcela dařilo, ale důležité je, že měli chuť udělat něco navíc, něco nového se dozvědět a poměřit své síly s ostatními. A kdo vyhrál? Ti, kteří si umí poradit se zjišťováním nových informací, kteří umějí využít svých znalostí a kteří dokáží např. poznat podobu panovníka na nějaké staré minci.

Vítězi letošního školního kola se stali: **1. Petr Skála, 9.tř.**

2. Ondřej Žáček, 9.tř.

3. Martin Šrytr, 8.tř.

Výsledky Olympiády v českém jazyce:

1. Kateřina Nováková, 8.tř.

2. Klára Podzimková, 8.tř.

3. Sandra Kalenská, 8.tř.

Školního kola této soutěže se zúčastnilo dvacet žáků, deset z osmé třídy, deset z deváté třídy. Čtvrté až šesté místo obsadili Adriana Kolková, Pavla Kverková, Petr Skála.

Práce obsahovala test zaměřený na rozbor, v mnoha úkolech museli žáci prokázat své logické uvažování. Téma slohu „**Za dveřmi je . . .**“ letos dětem opravdu vyhovovalo, takže vzniklo několik velice zdařilých prací.

Za dveřmi /Sára Bartalská/

Dveře jsou velmi záludná věc. Kolikrát potěší, kolikrát zabijí.
Za takovými dveřmi může stát pošťák s balíkem. A co v něm je? Svatební střevíčky.
Za dveřmi může stát pošťák s dopisem. A co v něm stojí? „Upřímnou soustrast.“
Za dveřmi mohou být i páni policajti, kteří vedou syna, živého a zdravého po bourače.
Za dveřmi mohou být i páni policisti a odvedou si manžela, který absolutně nechápe.
Za dveřmi může čekat dobrý známý, který si jde jen tak poklábosit.
Za dveřmi může čekat dobrý známý, kterému chybí v žíle a tak už míří zbraní.
Za dveřmi může být sociální pracovnice, která vede do rodiny novou sestřičku.
Za dveřmi může být sociální pracovnice, která z té rodiny právě teď dítě odvede.
Za dveřmi může být Ježíšek.
Za dveřmi může být exekutor.
Za dveřmi může stát doživotní láska.
Za dveřmi může stát vrah. Přítel i nepřítel.
Pomoc i bezmoc.
Začátek, konec.
Proto je lepší ...
odejít oknem.

Za dveřmi je průšvih /Kateřina Nováková /

„Přihraj.“ Slyším sama sebe volat. „Jsem volná, trefím se.“ Hned nato mám míč u sebe. Běžím s ním až k bráně, kopu, KŘACH! Netrefila jsem se, míč jsem kopla do okna paní Kabelkové. Teď za mnou běží kamarádky a Tereza křičí: „Co jsi to provedla? Víš, kolik ten míč stál? Ty si ho jen tak kopneš do okna a ještě ke všemu do okna paní Kabelkové! Nemohla jsi zničit jiné okno? Takhle ten míč už nedostanu!“ „Co tam provádíte? Vy jste mi zničili

okno! Jen počkejte, já vám dám. Říkám, počkejte, neutíkejte, stůjte!“ Běžím, co mi síly stačí přímo domů.

Doma naštěstí nikdo není. Co řeknu rodičům? Už vím, uvařím dobrou večeři, možná je trochu obměkčí a nezakážou mi fotbal. Připravuji naše nejoblíbenější jídlo. Kuře na kari s ananasem. Konečně je všechno hotové, chybí jen rodiče. Beru si do ruky knížku a začínám číst. Konečně slyším odemykání dveří. „Páni!“ Slyším mamku, jak říká: „Tady to hezky voní.“ Táta šel rovnou k věci. „Co jsi provedla, co potřebuješ?“ „Já... já...“ „Dobrý den,“ ohlašuje se paní Kabelková, když vidí rodiče stát před dveřmi. „Vaše dcera mi...“ To ji už neslyším, protože jdu raději do kuchyně. Za chvíli přichází táta s mamkou. „To ses nemohla trefit do jiného okna?“ slyším tátu. „Mně je to vážně líto, já...“ Chvilku jsme se dohadovali a pak taťka vynesl trest. Měsíc nemůžu hrát fotbal. A okno musím zaplatit sama. S trestem jsem spokojená. Už se nemůžu dočkat, až zase budu hrát fotbal.

VÁNOČNÍ RYCHLOROZHOVOR S UČITELI ☺

1. Klasický adventní věnec nebo moderní?
2. Domácí cukroví nebo kupované?
3. Máte radši linecké cukroví nebo vanilkové rohlíčky?
4. Ručně vyrobené dárky nebo kupované?
5. Nejoblíbenější pohádka na Vánoce?
6. Umělý nebo živý strom?
7. Kapr nebo řízek?
8. Nejoblíbenější Vánoční koleda?
9. Dodržujete nějaký Vánoční zvyk? Jaký?
10. Silvestr doma nebo s přáteli?

Paní učitelka Švábková:

1. Klasický
2. Domácí
3. Linecké cukroví
4. Ručně
5. Pyšná princezna
6. Živý, zasazený
7. Kapr
8. Narodil se Kristus pán
9. Ano. Šupinu pod talíř, lodičky a házení bačkorou
10. Doma s přáteli

Paní učitelka Konývková:

1. Klasický
2. Domácí
3. Oboje
4. Kupované dárky
5. Mrazík a Popelka
6. Živý strom
7. Oboje
8. Mám ráda všechny vánoční koledy a písničky
9. Krájení jablíčka
10. Doma s přáteli (většinou)

Paní učitelka Mendlíková:

1. Moderní
2. Jedině domácí
3. Rohlíčky
4. Kupované
5. Tři oříšky pro Popelku
6. Živý, vždy máme velký smrk
7. Kapr
8. Tichá noc
9. Ano, dáváme šupiny pod talíř, pouštíme lodičky, posloucháme koledy, rozkrajujeme jablíčko ...
10. V poslední době doma

Dětská přání

Každý z nás se určitě těší na Vánoce strávené v kruhu rodiny, ale některé děti to štěstí jako my nemají... Já osobně si Vánoce bez rodičů, sester a dědečků nedokážu představit. Každé

---

dítě, které žije v dětském domově, je jiné než děti, které žijí se svými rodinami. Myslím, že Vánoce slaví skromně. Zpívají koledy, ale ne s rodinou. Rozbalují dárky, ale ne s rodinou. Každé z nich má určité tajné přání a troufám si říct, jaké tajemství to je. Být se svými rodiči. Zažívat Vánoce plné štěstí, lásky a pohody. Děti z dětského domova jsou skromné. Pod stromeček si přejí autíčko, panenku, plyšáka. Snad dostanou to, co si přejí. Ale to největší přání jim nikdo nesplní. Přejí si lásku rodičů, se kterými by mohly žít a které by mohly milovat. Budou jim splněna jen ta hmatatelná přání. Ale oni touží poznat svou pravou rodinu. Svou matku, svého otce. Touží spatřit ty, kteří jim dali život.... BaQuška

Letošní vánoční sbírka na dárky dětem do Dětského domova v Mladé Boleslavi **vynesla 6 594 korun.** Děti tedy dostanou od Ježíška pohádkové polštářky, různé věci na vyrábění a ty nejmenší krásné závěsné hračky do postýlek. Všem, kteří přispěli, moc děkujeme. I.M.

Rozhovor s Denisou Skálovou, mistryní republiky

Určitě všichni víte, že zákyně ze 7. třídy Denisa Skálová je známá jako skvělá sportovkyně. Tím, že Denisa hraje fotbal, reprezentuje také naši školu. A protože není příliš obvyklé, že by dívka hrála fotbal, chtěli jsme vám, čtenářům, zprostředkovat rozhovor, abyste se dověděli, jak Denisa s fotbalem začala a jak vypadají její tréninky.

Deniso, jak dlouho se věnuješ fotbalu?

Fotbalu se věnuji už devět let.

Přivedl tě někdo k hraní fotbalu nebo ses rozhodla sama? Od kolika let ho hraješ?

Chtěla jsem sama hrát fotbal, protože se mi to moc líbilo. Chodili jsme za tatškou na hřiště a fotbal začal hrát i bratr. Fotbal hraji už od svých čtyř let.

Baví tě fotbal stále?

Fotbal mě baví pořád, protože konečně jsou vidět výsledky, léta tréninků. Je to i díky velké podpoře mých rodičů, jsou se mnou ochotni jezdit na tréninky a zápasy.

Kam jezdíš trénovat?

Momentálně hraji již čtvrtý rok v mnichovohradišťském SK za starší i mladší žáky. Potom jezdím (když nehraji s kluky), hrát mezi holky do Mělníka. Hrála jsem i za Spartu, ale převážně z časových důvodů jsem na jaře skončila.

Které dny v týdnu jezdíš na tréninky? Jak jsou náročné?

Začátek sezóny je o prázdninách, trénujeme 14 dní každý den. Spíše běháme a posilujeme. Potom máme tréninky v pondělí, ve čtvrtek, v pátek a o víkendu hrajeme zápasy.

Máte tréninky i o vánočních svátcích?

O vánočních svátcích, teď po sezóně máme tréninky každou středu, po novém roce opět třikrát týdně.

Jaké jsou tvé další záliby?

Chodím na kroužek aranžování.

Věnuješ se také jinému sportu?

Baví mě každý sport. Míčové hry, jízda na koni, na kole a na kolečkových bruslích.

Co plánuješ do budoucna?

Do budoucna zatím neplánuji nic. Ještě můžu hrát dva roky mezi kluky, mezi holky se mi zatím nastalo nechce, jelikož to je mezi kluky náročnější.

Víme, že máš ve škole skvělý prospěch. Je pro tebe těžké zkombinovat učení se sportem? Musím se snažit, tím pádem nemám moc volného času. Na prvním místě je pro mě škola, fotbal mě živit nebude.

Deniso, pochlub se nějakým svým úspěchem.

Momentálně zažívám svůj velký úspěch. V sobotu 26. 11. 2011 jsem se zúčastnila Praga cupu. Je to celorepublikový turnaj starších žákyň v halovém fotbale. Byly tam týmy Brna, Plzeň, Slávie, Sparty, Hradce Králové, Slovácka, Baníku Ostrava a dva týmy Bayernu Mnichov. Já jsem hrála za Mělník. Skončili jsme na 6. místě. Na konci turnaje jsem byla vyhlášena nejlepší hráčkou celého turnaje. Byla jsem sama velice překvapená. V loňské sezóně jsem získala **titul mistryně republiky** v kategorii mladší žákyně. To jsem ještě hrála za Spartu.

Ptala se Kajučka

Román na pokračování

/Katka Horylová/

Vítek mě zklamal /3. kapitola/

Když se Andy probudila, vzpomněla si na Víta. Obula se a běžela za Verčou. Otevřel její táta a říkal, že se Verča učí. Andy ho přesvědčovala, že je to moc důležité a že na večeri bude Verča zpátky. „Ahoj,“ volala nadšeně Verča. „Ahoj, musím ti něco moc důležitého říct.“ „Co to je? No, honem vyprávěj,“ naléhala Verča. „Tak dobře. Včera jsem měla rande s Vítkem. Pod vrbou. Vzala jsem si bílou kratší sukni a žluté tričko. Šla jsem tam, a co nevidím? On tam sedí a vedle něj dřepí Fiona.“ „Kdo je to, Fiona? Znáš ji?“ ptá se udiveně Verča. „Jo, chodí s Vítkem do třídy. No a on se mě vykuleně ptá, co tam dělám. No tak my tam máme rande a on se diví, co tam dělám. Prostě jsem mu dala kopačky, přece se nebudu o svého kluka dělit s nějakou jinou holkou, ne? Já nevím, co si počnu.“ „A máš ho pořád ráda?“ „Jo, mám, a jak! Ty jeho krásné černé vlasy a zelené oči.“ „Hele, na světě je víc kluků, nejen on. Třeba někde čeká nějaký hezcí a ty jsi ho zatím nepotkala. Tohle pořád říkáš ty mně. Si vyzkoušej, jaký to je.“ „Jo, já vím. A ke všemu tatka není pořád doma. Je pořád v práci a musí dělat všechno proto, aby ho nevyhodili. Co když ho vyhodí? Kde budeme bydlet?“ „Máš to teď těžší než já.“ „Já vím, hele, nechceš u nás dneska spát? Dívaly bychom se na filmy.“ „Tak jo. A byl by u nás Daneček?“ „To víš, že jo. Veru, mám tě moc ráda!“ „Já tebe taky, Andy.“ Holky se šly zeptat Verčiny rodičů, jestli u nich může Andy dneska spát. Dovolili jí to, protože včera se holky celý den učily. Šly pomalu. U vrby zase seděl Vít s tou Fionou. „To je ona,“ říká smutně Andy. „Takováhle holka se líbí Vítkovi? Já myslela, že má lepší vkus.“ „No dovol? To narážíš i na mě?“ „Néé, to bych si nedovolila.“ „Mě se nezdá, že by byla ošklivá. Má hnědé vlasy a hnědé oči. Pěkné oříškové. Jako ty.“ „No jo, ale já mám blond vlasy a hnědé oči a to k sobě asi neladí, protože jsem se žádnému klukovi ještě nezalíbila.“ „Verčo, ještě jednou tohle řekneš a já tě začnu tak strašně mlátit, že takovou mě ještě neznáš.“ No jo, promiň. Když tys už měla kluka a já ne. Za co mě kdo trestá. Já jsem nic špatného neprovedla.“ Za chvíli stojí dívky před domem. „Mám nápad, půjdeme na procházku s Danečkem. Půjdeme okolo vrby jo?“ „Tak dobře. A můžu držet vodítko? Prosím, prosím, smutně koukám.“ „Jasan!“ Obě holky se začnou smát. Andy šla pro psa a Verča čeká venku. Jdou k vrbě, ale tam sedí jen Vítek. „Ahoj,“ pozdraví smutně Vítek. „Čau,“ říká našťavaně Verča. „Nazdar“ říká uraženě Andy.

„Mrzí mě, co se včera stalo, byl jsem blbej, promiň.“ „Jo, to si teda byl. Jak asi myslíš, že mi teď je, co?“ Verča pomalu a nenápadně odchází. „Já vím, promiň, dokážeš mi to odpustit?“ „To ještě nevím. A kde máš tu svou Fionu? Musela se jít přemalovat?“ „Ne, dal sem jí kopačky. Já mám rád tebe, Andrea.“ „Cože?! Ty jsi jí dal kopačky? No tak to je něco. Promiň, Vítku, ale já potřebuji být chvíli sama.“ „Jo, dobře, já to chápu. Já na tebe klidně počkám.“ „Tak ahoj.“ „Ahoj.“ Andy odchází za Verčou. „Proč jsi mu neřekla, že ho máš taky ráda?“ „Ty si myslíš, že mu po tamtom budu věřit? Třeba šla jenom domů a vrátí se.“ „No, anebo ne. Musíš mu dát druhou šanci.“ „Musím? Já nemusím a taky nechci! Už s ním nechci nic mít. A pojď, jdeme.“ Holky pomaličku odcházejí domů. Daneček jde úplně klidně, po chvíli začne štěkat. „Na koho to štěká?“ ptá se Verča. „Na ni,“ ukazuje Andy na Fionu. „Ahoj holky, co tady děláte? Á, venčíte škrvně.“ „Jaký škrvně? To je australský teriér. A když budu chtít, tak tě pokouše!“ „Ó, už se bojím, ty ubožačko!“ „A co tady vlastně děláš ty?“ „Já jdu za Vítečkem. Dal mi kopačky, ale to byl moc dlouho na sluníčku. Plácal nesmysly o tom, že tě má rád. Bla bla bla. Pche, má rád jen mně. Čau.“ „Nazdar,“ odsekly obě holky naráz. „Vidíš, on jí vážně dal kopačky, dej mu druhou šanci.“ „Neee! A už o tom nehodlám diskutovat. Jdeme.“ Vracely se domů. Tatínek už byl doma. „Ahoj tati, nemohla by Verča u mě spát?“ „Ahoj holky, ale samozřejmě, že mohla. Udělám vám večeři, co byste si daly?“ „Palačinky s marmeládou a šlehačkou.“ „Dobře. Běžte si umýt ruce a bude se podávat večeře!“

Táta si našel novou práci /4. kapitola/

Večeře byla úžasná. Tatínek vaří dobře. Andy to má po něm. Po večeři se šly holky umýt a do postele. „Veru, řeknu ti hádanku. jo? Dvě prkna a tři hřebíky. Co je to?“ „Lavička?“ „Ne, je to odpočinková souprava typu Ježíš!“ „Aha, no tak to by mě nenapadlo. Teď já. Co se stane ze světlušky, když spolkně Viagra?“ „Mrtvola, ne?“ „Ne, stane se z ní stolní lampička.“ Smích. „Tak a teď zase já: „Zajíčku, proč máš tak krátká ouška?“ ptá se ježek zajíce. „Aááale, protože jsem romantik! Včera jsem poslouchal, jak krásně zpívá skřivan, a přeslechl jsem kombajn.“ Holky se smíchy válí po posteli. „Můžu? Já taky jeden znám: Pepíček dostane pod stromečkem obálku se stovkou. Maminka se ho ptá: „No, jakpak se říká tetičce?“ Pepíček na to: Stará držgrešle?“ Výbuch smíchu. Přiletí tatínek: „Co se to tady děje? Šupejte už spát. Dobrou noc.“ A odejde. Holky jako na povel usnuly. Když se ráno probudily, zjistily, že doma nikdo není. Ani taťka, ani Daneček. „Co se tady děje? Taťka tady má auto, ale není tady, ani Daneček tu není a snídaně je na stole.“ „Třeba dneska tvůj táta nešel do práce.“ „Nebo ho vyhodili a on se teď šel projít s Danečkem.“ To je taky jedna z možností.“

Mezitím u Verči doma zazvonil zvonek. Otevřela maminka. „Dobrá den, pane Opat, Andrea tu ale není.“ Pan Opat je Andin tatínek, on se totiž jmenuje Ondřej Opat. „Já vím, já jdu také za Vámi a ne za Andy.“ „Tak pojďte dál.“ Jdou dovnitř. „Já bych Vás chtěl o něco poprosit, paní Špálová.“ „A o co?“ „No, víte, já jsem dostal dopis od firmy, kde jsem zaměstnaný. Stálo tam, že mě povýšili, ale je v tom jeden háček. Musel bych každý den dojíždět až do Karlových Varů a to je strašná dálka. Takže bych Vás chtěl poprosit, jestli byste si Danečka nechťeli nechat. Verča ho měla vždycky ráda.“ „No, já bych si ho vzala, ale co Andrea, nebude jí to líto?“ „To víte, že bude, ale ona je rozumná a pochopí to. Když ho budete mít vy, bude určitě ráda.“ „Tak dobře, a nedáte si snámi kafe?“ „Ale jo, docela rád.“ Holky se už nasnídaly a převlékly. Ale co teď? Půjdou asi ven. Šly a sedly si pod vrbu. „Počkej tady, já pro něco skočím domů, hned jsem zpátky,“ hlásila Andy a odběhla. Verča zůstala na lavičce sama. Za deset minut Andy přiběhla. „Tak, budeme si hrát na kadeřnice. Madam, co si přejete?“ „No, copánky po celý hlavě.“ „Dobře, jde se na to.“ Trvalo to půl hodiny. „Tak, hotovo.“ „No to byla doba!“ „Co, si to zkus!“ „Klidně se otoč a dáme se do práce.“ Verča vykouzila Andree účes přesně za dvanáct minut. „Teda, to byla rychlost. Ty vážně můžeš být kadeřnice. Budu k tobě chodit. Troufla by sis mě ostříhat?“ „To asi ne. Ale kadeřnice rozhodně budu.“ „Tak super!“ Tak si povídaly a najednou ..... „Ahoj tati, kde se tady bereš? Kde jsi vůbec celou tu dobu byl? Víš, jaký jsem měla strach? A kde je Daneček? Tati! Ty jsi ho ztratil?“ „No tak, Andy, uklidni se. Pojďte na oběd, všechno vám vysvětlím.“ „Ale pane Opat, já musím být na oběd doma.“ „Nemusíš, mluvil jsem s tvou maminkou.“ „Tak děkuju.“ Došli domů. K obědu jim tatínek udělal báječné špagety.

Vánoční otázky

Kvíz nám připomene kouzlo Vánoc. Pokud ze tří možných odpovědí vyberete tu správnou a písmeno, kterým je označena, si postupně zapíšete, dozvíte se, že
NA ŠTĚDRÝ VEČER NEJKRÁSNĚJI VONÍ:

Jak se označovala HVĚZDA, která zvěstovala narození Krista?

C jitřní   V betlémská   B nejjasnější

TŘI KRÁLOVÉ nesli Ježíškovi dary do Betléma. Jeden byl Kašpar, druhý Melichar . . . a jak se jmenoval ten třetí?

Z Břetislav   R Bartoloměj   A Baltazar

Který jehličnan není vhodný jako VÁNOČNÍ STROMEČEK?

M smrček   N modřín   P borovička

Jak se říká podlouhlému PEČIVU ze spletených pramínků?

T bábovka   J mazanec   O vánočka

Jak pokračuje VÁNOČNÍ KOLEDA? Nesem vám . . .

C noviny   V jablíčka   S oříšky

K vánoční kuchyni patří tradičně smažený KAPR. Kterou další úpravu nikdo nezná?

U kapr namodro   N kapr nabílo   I kapr načerno

Co znamená podle lidového rčení AŽ KUKAČKA NA VÁNOCE ZAKUKÁ? Bude to:

I nikdy   E na Štědrý večer   Y na Silvestra

Který název rostliny NEEXISTUJE?

F vánoční kaktus   S vánoční fíkovník   N vánoční růže

Náš nejslavnější mechanický BETLÉM se nachází

Z v Dobrušce   P v Rychnově nad Kněžnou   T v Třebechovicích

Jak jinak se ještě říká vánočnímu BETLÉMU?

R jesličky   H vánoční pohádka   E zázračné narození

O štědrém večeru se podle starého zvyku hledají HVĚZDIČKY PRO ŠTĚSTÍ

B v pomeranči   O v jablku   N v hrušce

Co znamenalo pro svobodnou dívku při HÁZENÍ STŘEVÍCEM za hlavu, když se obrátil špičkou ke dveřím? Že se . . .

E nikdy nevdá   M vdá do roka   S vypraví do světa hledat štěstí

Kdo je autorem slavné VÁNOČNÍ MŠE?

Z Leoš Janáček   E Jakub Jan Ryba   K Antonín Dvořák

KDO NOSÍ vánoční dárky dětem v USA?

J Děda Mráz   T Ježíšek   K Santa Claus

Ty nejkrásnější Vánoce
a vše nej v novém roce
přeje všem svým čtenářům redakce.

Na vydání tohoto čísla se podílely: Katka Horylová (KatChiss), Karolína Staňková (Kajuška), Klára Podzimková (Claire), Sandra Kalenská (SaňulQa), Bára Ouředníčková (BaQuška), Tereza Zítková (Terka□), Viola Kellerová (Viky), Aneta Kadeřábková (Áňa), Adriana Kolková (Kudrt), Gabriela Závorková (GAZA), Mgr.I.Mendlíková
Ilustrace: Tereza Zítková, Karolína Plešingerová

Cena: 10,-Kč